

DVE PESME

Željko umiljenović

KAO KAFKA

Kafka kao građanin:
nedjeljom oblači najsvečanije
odjelo
pozdravlja sa dobar dan
penje se uz drvene stepenice
broji prehladene zvijezde
i slaže horoskop

kafka kao intelektualac:
vozi bicikl
premješta kutije sa jednog stola
na drugi
održava toplinu pegle
prepoznaje živo ogledalo
i oštri olovku

kafka kao pisac:
u predvečerje ljubi tanu
troši zaradenu dnevnicu
ulazi u svoju sobu
i život nastavlja
na polici za knjige

POEZIJA NAD POHORJEM

Poezija pjeva nad pohorjem
nad slovenskom ženom
violinom
nad njenom žljezdom

na magnetoskopskom snimku
gnjila poezija pršti
još i dalje

rasipa se pod noge
pod uho

tu šuškanje pada čini ubojstvo
tu se ubojstvo stropoštava
niz 1. 2. 17. 539. 1245.
12893. 728950 i 2 stepenice
sazdane od čipkaste poezije

P. S.
iz telegrama mog prijatelja
saznajem:
poezija je kasnije zapakovana
u pleh sanduke
i poslana u zagrebački zoološki vrt
kao hrana jatju gladnih tetrijeba

U početku bješe glava
u glavi — majčina utroba
i ja u njoj sklupčana.

U glavi nosim
majku i oca
majku moje majke
i pretke
koji su otišli
i ostavili svoje glave,
slike i stvari
da ih čuvam.

Čitav zapis
o nama
ispisan tajnim slovima
a meni zapovijedeno je
da sve to odgonetam.
Ja svoju glavu skrivam
ne mogu da je vidim
poruku prenosim
vjekovima već
a moram unutra
da opipam glatko, majušno tijelo
da vidim smeđe oči
kako se otvaraju
i kožu, kožu da presvučem
kao košuljicu zmijsku
misli da rodim iz sebe
opremim ih riječima.

TRG / TRG

žarko aćimović

1.
Čovek je na trgu rekao
Ne treba mnogo birati trgove
jer svaki trg je trg

I počeo je da ga meri
(da se meri)
suncem
hladom
i razgovorima

2.
Trg počinje vreme
i ruši vreme

Kako li će biti kasnije
(kasnije)

3.
Klin sunca leži na trgu
Leže i senke

Klin seče prolaznike
Senke seku prolaznike

5.
Život sve raznosi
i sve ostavlja
kada uključi svoje zvuke
na trgu

(Na trgu zvukova)
Samo niko ne daje ime
Trg zvukova

7.
Kreći se
i ne stoj na trgu
neka svega bude dosta
rekao je čovek
kao da govori množini

Išao je po klinu sunca
i slušao je svoje telo

Išao je i po senkama
i počeo je da se opušta

Od čega
Od čega

8.
Na drugom trgu
zvono
(vreme)
udaralo je u glavu
kao neumoljivi bik

Čekao je
da mu ostavi glavu
i terao ga je kao psa
i kao sitna strašila

9.
Geometrija trga
Geometrija sunca
Geometrija sveta

10.
Idi i po geometriji
koju nisi ni izgovorio (na trgu)
Ne prodaji svoje slike (po trgu)
Ne vodi psa (po trgu)
Ne čitaj pismo (na trgu)
Ne diraj decu (na trgu)
Nikada ne reci
Sve svoje sobom nosim (po trgu)
Ne gledaj kroz prozor s rešetkama
(na trgu)

Ne hvataj leptira (po trgu)

11.
U početku beše reč
U početku beše bunar

Bunar je zatvoren
Čovek se otvara

Otvaraju ga zvona
(vreme)

Otvaraju ga ptice
(jutro)

15.

Nečija majka čita čitulje
na trgu

Ko zna po koji put

Uvek nečija majka čita čitulje
a trg to ne vidi
ili neće da vidi

16.

Život čeka majku
Život dugo čeka majku

Šta sve može biti s majkom

18.

Ruke mole
na trgu

Za koga
Za koga

Sačekajmo vreme
Ne čekajmo vreme

19.

Opet neko otvara
vrata
(prozor)
i pokazuje život

Klin sunca razbija jutarnju senku

20.

Trećega dana čovek je rekao
Mir trgovima
Mir vagama

Neka važu
dok sve izvažu

21.

Gde su izgubljene ptice
(Nigde nijedne ptice)

Gde je vreme
Gde su skrušene majke

Ne govorite o štakama
Ne govorite o psima

Otvarajte vrata
otvarajte prozore
i pokažite se hotimice
Hotimice

22.

Važe se trg
nosi se trg

Važu se trgovci
nose se trgovci

Važe se svet
nosi se svet

Važe se sunce
nosi se sunce

23.

Sunce zvoni

Glave se nose
(Čime se ponose)

Sačekajmo vreme
Ne čekajmo vreme

jasna
vuković / zapis
o nama

DVE PESME

miljurko vukadinović

NAUKA O POJEDINCIMA U PARKU

Pojedinac sam koji udara
stazom između Parka
i Bulevara

U jednoj nozdrvi:
U drugoj nozdrvi: komadići
mirisa bagrema smole i
sperme U jednoj glavi:
bulka i bućna potreba
za mirom nekakvim

Da se podsetimo: u Parku
smo otkrili da je
miris sperme miris
prijatniji od mirisa
smreče

Skliznuo sam sa staze
a Ona je imala tanku ruku
Ruka je potražila sitne komadiće
moga tela: našla ih je u lišću

Gledajte haljinu moje drage
bela je Gledajte dve munje
iz Njene glave što mogu upaliti
gomilu lišća i dva mlada meseca
koja su toliko porasla i prišla
jedan drugom gotovo su
srasla i srasla bi da neko nije
sprečio to Gledajte ih i učite
da ih razlikujete
od lišća Sve ostalo

GLE DAM SAMO JA

Te razlistale rečenice i rečenice
lepile su se za lišće
Pokrivalo je ono jednu glavu
čiji se vlasnik podrazumeva
Lišće se zaletalo
Lišće se unosilo
u lice pojedincima koji su
šetali Ta lica su šuštalala
i odlazila nećujno pravo
na Odeljenjje

A na Odeljenju bele sestre
delile su svoju zašecerenu krv
(To je negde pročitano u Parku)
Park je nadimao svoja pluća
novinska a ljubavnici
nadimalli su svoje usne
i one su se crvenele crvenele

(Šumske jagode šumske jagode ili
krv iz Provaljene)

A pojedinci u gaćama šarenim
svetlo pivo piju
Samo ih to svetlo obilazi
nedeljom To svetlo
čitava je jedna porodica
U tom Parku što se dobro vidi
sa našeg prozora Odavde
sa Odeljenja

spasavanje smrti

nikola cincar popovski

1.

Ubiću Oca laži

Časovi
iz njegove utrobe izlaze

Rupe u dnevnoj svetlosti

Kad god neko padne
i ja sam
s njim

2.

Ubiću sebe

Svetovi
kroz moje organe prolaze

Mrak iz istorije paganstva

Bilo koga da proguta
s njim je uzeo
i mene

3.

Ubiću Oca laži
ubiću sebe
u svim prethodnim životima

4.

Hoću kap Crnog soka

Vekovima
promena je čedo smrti

Odbojan na obična umiranja

Na svim sahranama
u kovčegu sam
ja

5.

Hoću da lebdim

Prostoru
život je vreme u ogledalu

Spoznajom njegova sam rana

Gde se nešto kreće
i propada
tu i mene ima

6.

Hoću kap Crnog soka
hoću da lebdim
u ludilu kosmičkog mozga

7.

Predodređen sam

Pamtiće me Oni
spermatozoidi i amebe

Odmjenjujem ruke Sizifu i Titanu

Sve
što se ponavlja
obnović me

8.

Da spasem smrt

Otvorio sam
njena usta

Gradim zatvor za strah

Kad kroz njega
sve prođe
ostaću potpuno sam

9.

Predodređen sam
da spasem smrt
od ponavljanja

TRI PESME

nikola vujčić

BUĐENJE

napokon sam skinuo teret
plavi zavežljaj sa leđa
skliznuo je niz telo
i bućnuo u vodu

nigde ni traga ni glasa
umornom grbavcu

uzalud pas trči
i on će se utopiti

sad sam suviše daleko

svoj lični pribor
pažljivo ću očistiti

za ničiju smrt noćas se
ne osećam krivim

DOK SE LJULJAŠ

voda što se giba
iznad tvoje glave
proteći će kroz tvoje telo
i drhtaje

na stolici dok se ljuljaš
stiskava ti se krug u glavi

najzad ćeš postati
mrlja

otvor
kroz koji će protutnjati
prazne reči

bićeš levak
zaboden u zemlju
uvo koje ništa neće čuti

kraj ogledala pribor tvoj
zarđali
neko će oplakati

KAKO DA JE USPAVAM

zbog Nje zidove pomeram
i iznosim sve iz kuće
jer
gde da je smestim
kako da je uspavam

na jastuku je njena glava izvezena
u postelju ona je utonula
samo plače
samo plače

kako da je uspavam
čime da je prekrijem
da ne čuje moj glas